बांदोडकर विज्ञान महाविद्यालयाची मराठी बोलीभाषा मैफल सफळ संपूर्ण

मराठी वाङ्मय व भाषा मंडळ साहित्य सहवास समिती आणि ग्रंथालय विभाग यांच्या संयुक्त विद्यमाने आयोजित केलेल्या मराठी भाषा गौरव दिनाच्या कार्यक्रमांतर्गत महाराष्ट्रातील बोलल्या जाणाऱ्या प्रमुख बोलीभाषा म्हणजे कोंकणी, मालवणी, वऱ्हाडी, अहिराणी, खानदेशी, वैदर्भिय व आगरी यांची साहित्य सारस्वता मध्ये जी काही थोडीशी ओळख निर्माण होते आहे व यांतून ज्या नवनवीन साहित्यिक व कवींची मराठी साहित्याला तोंडओळख होते आहे त्याची एक झलक म्हणून 'मराठी बोलीभाषा काव्य मैफल' चे आयोजन करण्यात आले.

या अनोख्या काव्यसंमेलनाचे सूत्रधार होते प्रख्यात लोककवी श्री. अरुण मात्रे. त्यांनी आपल्या उत्स्फूर्त शैलीत कुसुमाग्रजांच्या कवितांपासून मंगेश पाडगांवकर, कवी यशवंत, ना. धो. महानोर ते अशोक नायगांवकर यांच्या कवितांच्या गावांतून श्रोत्यांना फिरवून आणले व मराठी अभिमान गीताचे सामूहिक वाचन केले.

यावेळी इशस्तवन सादर करताना डॉ. प्रकाश पाटील यांनी गणेशाची प्रतिमा चित्रबद्ध केली. तर शेवटी पसायदान सादर होताना ज्ञानेश्वर माउलींची प्रतिमा आपल्या कुंचल्यातून साकार केली. हा एक वेगळा प्रयोग होता.

त्याचप्रमाणे मराठीत जर शब्दसंपत्ती अफाट असेल तर आपण श्रोत्यांच्या मनावर अधिराज्य गाजवू शकतो.हे श्री. रमेश भंडारी यांनी बोलक्या बाहुल्यांच्या प्रयोगातून सिद्ध केले. तसेच सर्वेश तरे व गजानन पाटील यांचे 'आगरायन' हे छोटेखानी कविसंमेलनही सादर करण्यात आले.गजानन पाटील यांनी 'शिक्षण' या विषयावरील आपली कविता आगरी भाषेतून सादर केली.नारायन टिकम यांनी मालवणीतून 'दमलेल्या बापाची कहाणी' सादर केली.या कार्यक्रमाला २५० पेक्षा जास्त विद्यार्थी उपस्थित होते.

मराठी भाषा दिनानिमित्त मराठीतील दर्जेदार व उत्तमोत्तम ग्रंथाचे प्रदर्शन सभागृहाबाहेर भरविण्यात आले होते.व मराठीतील दर्जेदार साहित्यिक व कवींची शब्दसुमने विद्यार्थ्यांनी भित्तीचित्रांच्या माध्यमातून व हस्ताक्षराच्या नमुन्यातून प्रदर्शित केली होती.निवृत्त प्राध्यापक डॉ. प्रकाश माळी यांनी अहिराणी भाषेतील कविता सादर करून आपला सहभाग नोंदविला व या दर्जेदार श्रवणीय अशा मैफलीची सांगता राष्ट्रगीताने झाली.

●●●

(पृष्ठ क्र. २३ वरून – **गुप्तकालीन भारत : प्राचीन भारतातील 'सुवर्णयुग'**)

अभ्यासकांचे मत आहे की, प्राचीन काळात गुप्त सम्राटांनी सर्वात जास्त प्रमाणात सोन्याची नाणी पाडली होती. यावरून गुप्तकाळात समाजात सुबत्ता व समृद्धी होती असा निष्कर्ष निघतो. गुप्तांच्या सोन्यांच्या नाण्यांना 'दिनार' म्हटले जात असे अशी माहिती आपणास मिळते. परंतु गुजरातचा प्रदेश जिंकल्यानंतर त्या प्रदेशात गुप्तांनी, चांदीची नाणी मोठ्या प्रमाणात पाडली होती. (क्रमशः)

संदर्भ :

- पोलिटिकल हिस्ट्री ऑफ – हेमंत रे चौधरी एनशियंट इंडिया
- अँन ॲडवान्स्ड हिस्ट्री ऑफ इंडिया – आर. सी. मजूमदार – एच्. सी. रे चौधरी – कालिकिनकर दत्ता
- एनशियंट इंडिया – व्ही. डी. महाजन
- द गुप्ता एम्पायर – राधा कुमुद मुखर्जी

– सहा. प्राध्यापक सुभाष गं. शिंदे
उपप्राचार्य व इतिहासविभाग प्रमुख
जोशी–बेडेकर महाविद्यालय, ठाणे.
भ्रमणध्वनी : ९८२०३२८२२६
Email :subhashinscotland@gmail.com

●●●

फार थोड्यांना बुद्धिमत्ता लाभलेली असते; बहुतेकांना नुसते डोळेच असतात. – चर्चिल